הגמד

סקוטלנד

הרבה, הרבה זמן לפני שנולדתם, חיה אישה זקנה בבית ליד הביצות, מעבר לגבעות אוחיל שבסקוטלנד. הבית נמצא במקום מבודד, רחוק מכל השכנים, ואיתה יחד חיה נכדתה קטנה בשם נלי. הבית שלהם ידוע היה בסביבה כ"בסי של הביצות" כי בסי היה שם של הזקנה והסביבה הייתה מלאה ביצות עמוקות ומסוכנות מאוד.
לבסי הייתה פרה אחת וכמה תרנגולות, כך שלה ולנכדה שלה היה תמיד מספיק חלב, חמאה וביצים. נלי הקטנה לא יכלה ללכת לבית הספר כי הדרך לשם הייתה ארוכה מדי לרגליה הקטנות, וסבתא לימדה אותה בבית, הראתה לה אותיות האלף-בית מספר שממנו למדה עוד היא עצמה וכן לימדה אותה את הספרות 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0.
בערבי החורף הארוכים סבתא סיפרה סיפורים על פיות וגמדים. בזמן הזה האמינו בסביבה שהם חיים בתל גדול הקרוי "גבעת הפיות" סמוך לפאנדריך ומעל העמק היפה מנתאית באזור מערבי של הרי גרמפיאן.
סיפרו שהם עורכים מסיבות, רוקדים לאור קרני הירח הכסופים ומשחקים במשחקים שמחים עד ששחר מגרש אותם חזרה למסתור.
נלי אהבה לשמוע את הסיפורים ובמיוחד על מעשיו של גמד הקרוי טוד לוברי, בעל כובע אדום. גמד זה היה אהוב במיוחד על הרועים ששמרו על כבשים בגבעות אוחיל. הוא עזר להם, ולמרות שמעולם לא ראו אותו איש מהם לא העז להגיד מילה רעה על הגמד הטוב הזה.
סבתא בסי ידעה סיפורים רבים על תעלוליו של טוד לוברי ולכן הילדה הקטנה אהבה את הגמד הזעיר, בעל מזג-רוח טוב ומלא הומור. בלילה, כששכבה במיטה, רצתה תמיד לראות את הגמד האהוב, אך מעולם לא הצליחה לראות אפילו ניצוץ של הכובע האדום שלו.

במשך הזמן נלי הקטנה חשבה יותר ויותר על הגמד הידידותי וצפתה שאולי תראה אותו כשהוא עובר בדשא הגבוה ומתגנב לבתי האנשים כדי לסדר אותם, ובבוקר משאיר את הכל יפה ונקי. היא ידעה, כמובן, שכאשר האנשים ישנים טוד לוברי נכנס היה לבית, אחז במטאטא, טאטא את הרצפות והכין את זרדים לאש בתנור והשאיר את הכל מסודר כדי שאשת הרועה תמצא זאת בבוקר.
כיוון שנלי וסבתא שלה גרו רחוק מאנשים אחרים היה להן עולם קטן משלהן. נלי במיוחד אהבה את הרקיקים שאפתה בסי ושנקראו רקיקי פיות, כי היו עליהם עיגולים קטנים כאילו עשויים באצבעון.
העיגולים האלה הזכירו לנלי תמיד את העיגולים שהיא ראתה בדשא מלא טל בבוקר, ושאמורים היו להיות עקבות של הפיות הרוקדות בלילה. בערבים היא נהגה לשבת על יד האש ולחלום על האישים הקטנים והמוזרים, שכל כך טוב יודעים להסתתר בפני בני-אדם, ובאים רק כדי לעשות טובה לאלה שמחבבים אותם.
לילה אחד נלי ישבה ליד האח והביטה על הכבול הדולק. באזור זה לא היה פחם, ואת האש הציתו בכבול. היא איחלה לעצמה שתראה, ולו פעם אחת, את הגמד טוד לוברי בעל הכובע האדום.
באותו היום סבתא שלה לא הרגישה בטוב ונלי השתדלה מאוד לסדר את הבית, אך לא הצליחה לסיים את כל העבודות. כשהיא חזרה לחדר, בו היא ישנה עם הסבתא, נשכבה במיטה עייפה מאוד ונרדמה מיד.
היה זה בינואר והחורף הקר כיסה את האדמה בשלג.
באותו לילה, בדיוק כשנלי נשכבה לישון, התחילה סופת שלג חזקה באזור הביצות. זמן קצר אחרי שנרדמה נפתחה בשקט הדלת ודמות מוזרה נכנסה לחדר. היה זה איש קטנטן, בעל כובע אדום על ראשו ונעליים ירוקות על רגליו. הוא הביט סביב החדר שהיה מואר רק בנצוצי הגחלים מהאח. כאשר ראה שכולם ישנים לקח מטאטא ליד והתחיל

לטאטא את הרצפה. אחר כך סידר את הצלחות על האצטבה. כשהכל היה מסודר הגמד, שהיה טוד לוברי בעצמו, יצא החוצה והביא שני דליי מים, אותם שם בזהירות בפינה. הוא יצא שוב והביא עוד כבול, כרע ברך והתחיל להבעיר אש. הוא הביט שוב סביב כדי להיות בטוח שלא רואים אותו, ואז הוציא סיר מהארון, שם בו מים ותלה על הוו שמעל האש. הוא לקח קערת קמח מהמזווה ותרווד ושפך בזהירות את הקמח לסיר תוך סינן דרך האצבעות שלו. בחש את הכל עד הרתיחה, ונתן לבליל עוד קצת לרתוח תוך בחישה. ואחר כך הוציא את התרווד, ניקה אותו ושם הצדה. מהארון הוציא שתי קערות, אחת גדולה ואחת קטנה, הוריד את הסיר מהוו שמעל האש ושפך את הדייסה לקערות. בסוף רחץ את הסיר בעזרת צרור גבעולים יבשים, שם אותו במקומו והביא מהמזווה שתי קערות קטנות של חלב, אותן שם ליד קערות הדייסה.
הגמד חייך לעצמו ושפשף את ידיו אחרי שהביט על מלאכתו. "זה יפתיע את נלי הקטנה" אמר לעצמו "עכשיו צריך להסתלק לפני שהשחר יעיר את ידידתי הקטנה."
הוא ניגש לדלת ואז הופתע לראות כי במשך הלילה בו היה עסוק ירד שלג שנערם סביב לבית כמעט עד הגג, והדלת לא נפתחת.
הוא ניסה לפתוח חלון אך גם זה היה מכוסה שלג. הגמד עמד באמצע הבית ושקל מה עליו לעשות. בסוף מצא עצה. הוא ניגש לאח והתכונן לטפס דרך הארובה, אך כאשר עלה על סף התנור העשן של הכבול הלוחש דגדג את אפו ותוך התעטשות חזקה הוא נפל על הארץ. הצליל המוזר העיר את נלי וכשהביטה מהמיטה הקטנה שלה ראתה את הגמד בכובע האדום ונעליו הירוקות. היא קראה מיד "סבתא, סבתא! הנה טוד לוברי."
אך כשסבתא פתחה את עיניה הגמד כבר הספיק לטפס דרך הארובה ונעלם.
וכך נלי הקטנה הייתה בן-האדם היחיד שעיניה הטהורות ולבה הטוב אפשרו לה לראות גמד.